

A marble statue of Socrates, depicted with a long, curly beard and hair, sitting on a pedestal. He is shown in a contemplative pose, with his right hand resting on his chin and his left arm draped over his lap. The statue is set against the background of a classical building with a pediment containing a relief sculpture. The sky is clear and blue. In the bottom right corner, the name 'ΑΛΚΙΝΟΟΣ ΚΡΙΔΕΡΑΣ' is written in red capital letters.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ

ΑΛΚΙΝΟΟΣ ΚΡΙΔΕΡΑΣ

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΣΩΚΡΑΤΗ

- Ο Σωκράτης γεννήθηκε το 470 π.Χ και πέθανε το 399 π.Χ στην Αθήνα, στον Δήμο Αλωπεκής. Ήταν από μια ταπεινή οικογένεια όπου ο πατέρας του Σωφρονίσκος ήταν γλύπτης και η μητέρα του Φαιναρέτη μαμή. Ακολούθησε στην αρχή το επάγγελμα του πατέρα του αλλά τα παράτησε για να ασχοληθεί αποκλειστικά με τη φιλοσοφία. Δεν υπάρχουν πολλά πράγματα γνωστά για τη μόρφωση που ακολούθησε, αλλά το πιο πιθανό είναι να μορφώθηκε όπως όλοι οι νέοι της εποχής του δείχνοντας όμως προσωπική προτίμηση στα έργα του Αρχέλαου και του Αναξαγόρα που τον επηρέασαν ιδιαίτερα στον τρόπο σκέψης του

- Κατά πάσα πιθανότητα μεγάλο μέρος της εκπαίδευσης του όφειλε και σε προσωπική του αυτοδιδασχία. Παντρεύτηκε την Ξανθήππη, μια γυναίκα που φημιζόταν για τον δύστροπο και ιδιότροπο χαρακτήρα της. Απέκτησαν τρεις γιους, τον Λαμπροκλή, τον Σωφρονίσκο και τον Μενέξενο. Τα πενιχρά εισοδήματα τους επειδή ο Σωκράτης δεν δεχόταν δώρα και χρήματα προκαλούσαν την οργή της Ξανθήππης που όμως όπως λέγεται εκείνος δεχόταν αυτή την συμπεριφορά της με παρομοιώδη καρτερία και ηρεμία.

Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΤΟΥ ΣΩΚΡΑΤΗ

- Σαν άνθρωπος και σαν φιλόσοφος αποτελεί πραγματικά μια σπανιότατη και μοναδική φυσιογνωμία που έχει γίνει αντικείμενο πολλών συζητήσεων αφού πράγματι είναι ένα φαινόμενο το πως έζησε, δίδαξε και στο τέλος πέθανε. Ο Σωκράτης ήταν ένας χαρακτήρας τίμιος, νομοταγής και ηθικός.

- Χαρακτηριστικό είναι πως εκτός από την ανήθικη κατηγορία που του απέδωσαν δηλαδή της διαφθοράς των νέων και την εισαγωγή καινών δαιμονίων, που οδήγησε στη δίκη του, ποτέ κανένας δεν βρέθηκε να τον κατηγορήσει για κάτι ανήθικο, μεμπτό ή παράνομο. Ήταν εξαιρετικά νομοταγής και δεν παρέλειπε να εκτελεί τα πολιτικά και θρησκευτικά του καθήκοντα. Σεβόταν τους νόμους και τους θεσμούς και αγαπούσε την πατρίδα του. Μάλιστα ήταν ένας άνθρωπος με ήρεμη αλλά δυνατή θέληση, γενναίος και αποφασιστικός. Πολέμησε με θάρρος σε 3 εκστρατείες του Πελοποννησιακού Πολέμου.

- Στον πλατωνικό διάλογο Φαίδων, στον οποίο εξιστορείται η τελευταία συζήτηση του Σωκράτη στη φυλακή με τους φίλους και μαθητές του λίγο πριν πει το κώνειο, αναφέρεται το πώς, νέος ακόμη, είχε αρχίσει να παρακολουθεί τις διάφορες θεωρίες των προγενέστερών του φιλοσόφων.
- Από τα έργα του μαθητή του, και μεγάλου φιλόσοφου Πλάτωνα, καθώς και από τα έργα του ιστορικού Ξενοφώντα, μαθαίνουμε πως ο Σωκράτης είχε θέσει ως σκοπό του να κάνει τους συμπολίτες του να σταματούν για λίγο να ασχολούνται με τα προσωπικά, οικογενειακά και επαγγελματικά τους θέματα και ενδιαφέροντα, και να στρέφουν την σκέψη τους στον εσώτερο εαυτόν τους, καθώς και στις υποχρεώσεις τους ως μέλη της κοινωνίας.

- Ο Σωκράτης δεν ήταν φιλόσοφος με τη θεωρητική έννοια του όρου. Ο ίδιος δεν αγόρευε σε συναθροίσεις των Αθηναίων, μόνο σε μικρές παρέες έθετε ερωτήσεις σε συνομιλητές του, και απαντούσε στις δικές τους ερωτήσεις. Ούτε και διατύπωσε τις αντιλήψεις του σε γραπτά κείμενα. Άλλοι, σύγχρονοι και μεταγενέστεροί του, έγραψαν γι' αυτόν και για τον τρόπο που προσέγγιζε τα θέματα γενικού ενδιαφέροντος. Παρ' όλα αυτά, γενική είναι η άποψη πως ο Σωκράτης ήταν ο θεμελιωτής της πολιτικής και ηθικής φιλοσοφίας στην Αθήνα τον 5ο π. Χ. αιώνα.

Η ΔΙΚΗ ΚΑΙ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΩΚΡΑΤΗ

- Το 399 έγινε η δίκη του Σωκράτη στο Δικαστήριο της Ηλιαίας, μετά από την κατηγορία του Μέλητου, του Άνυτου και του Λύκωνα ότι ο Σωκράτης δεν αναγνώριζε τους θεούς της πόλης αλλά εισήγαγε «καινά δαιμόνια», δηλαδή νέους θεούς, και ότι μετέτρεπε τον αδύναμο λόγο σε ισχυρό, και ως εκ τούτου διέφθειρε με τις ιδέες του τους νέους. Η κατηγορία κατά του Σωκράτη είχε απήχηση στην πλειονότητα των 500 Αθηναίων πολιτών που αποτελούσαν το σώμα των ενόρκων, καθώς οι 280 έκριναν τον Σωκράτη ένοχο, και η τιμωρία ήταν θάνατος με την πόση του κώνειου.

ΤΕΛΟΣ
ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΓΙΑ ΤΟ ΧΡΟΝΟ ΣΑΣ

